

til at bevæge sig med Hensyn til Udlaan i Kjøbenhavnste Eiendomme og under ganske andre Forhold, ogsaa hvad Laanebestyrelsen angaaer, vilde saa ikke Resultatet let kunne blive — og derfor frygter jeg ogsaa for at trække Alting over til Kjøbenhavn, — at netop de Udlaan af mindre Summer til de forskjelligte mindre Eiendomsbesiddere, som have saa stor Betydning, vilde ophøre? Disse have under de hidtil bestaaende Forhold været vant til at kunne faae saadanne mindre Summer, men dette vilde meget let kunne falde bort, naar en Overformynder alene er istand til at omstøde den Beslutning, for hvilken Laanebestyrelsens Medlemmer erklære sig. Det er ogsaa af denne Grund, at jeg anseer det for fornødent, at dette Punkt, foruden alt det Øvrige, som jeg har tilladt mig at bemærke om Laanebestyrelsen, underkastes en overordentlig nøie Drøftelse. Ogsaa der kan Personligheden komme meget i Betragtning. Man kan tænke sig, at der kan være en stor Censidighed hos den Mand, der bliver Overformynder, at der kan være en Tilbøjelighed til at hænge fast ved en forudfattet Mening, og Sigt kunde let komme til at virke skadeligt, naar ikke Laanebestyrelsens Stilling ligeoverfor Overformynderen blev ordnet saaledes, at der ogsaa deri kom en Sikkerhed tilstede.

Men Sagen ligger mig saa meget paa Hjerte, at jeg frygter for, at naar jeg skulde vedblive, kunde jeg vedblive særdeles længe, hvad jeg dog ikke vil, da jeg haaber, at jeg tilstrækkeligt har paapeget Mangler, som det høie Thing vil erkjende, at der er Grund til at anke over. Hvor usikkert det end efter min Mening er at faae Overformynderivæsenet ordnet, saa er det aldeles klart, at det høie Thing ikke vil kunne behandle denne Sag uden først at lade den gaae i Udvalg, og jeg skal, skøndt det ikke her er Tiden eller Pladsen til at tale om Udvalg, dog tillade mig at angive de Grunde, hvorfor jeg mener, at Sagen bør gaae til Udvalg. En af de Grunde, hvorpaa jeg da først skal henlede Thingets Opmærksomhed, er, at der nu ikke længere som i 1864—1865, da Thinget havde Sagen til Forhandling og afstemte over den, er Spørgsmaal om, hvorvidt man skal have to Overformynderier eller kun eet, men at Sagen, hvad jeg nu beder lagt

Mærke til, har indtaget en ganske anden Stilling, idet Loven nu kun gaaer ud paa eet Overformynderi, knyttet til Kjøbenhavns Overformynderi. Dette gjør, at der er mangfoldige Bestemmelser, som, hvis man vil gaae ind paa dette Hovedpunkt, maatte undergaae Forandring. Med disse Bemærkninger skal jeg tilraade det ærede Thing — hvis jeg allerede nu tør berøre dette Punkt om Medsættelse af Udvalg — at lade Sagen gaae i Udvalg, og i alt Fald holde fast ved den Afstemning, at der skal være to Overformynderier.

Udler: Jeg vil haabe, at det ærede Things Beslutning vil gaae i saa aldeles slet modsat Retning, som det vel er muligt, ogsaa med Hensyn til det, som den ærede sidste Taler anførte om at lade Sagen gaae til Udvalg, hvorfor jeg ikke seer den mindste Nødvendighed efter den grundige Behandling om dette Spørgsmaal, der saa mange Gange har ligget for, hvorved ærede Medlemmer maae være komne til Klarhed i deres Anskuelser derom, og hvorved det vil være muligt med meget ringe Besvær at stille Ændringsforslag til 2den Behandling; navnlig vilde de ærede Medlemmer, som tidligere have arbejdet paa denne Sags Fremme, uden meget Besvær stille Ændringsforslag, uden at Loven behøver at gaae den besværlige Vej at komme i Udvalg, hvilket sandsynligviis vilde føre til, at vi ikke vilde faae den Lov ført igjennem i denne Session. — Efter denne Bemærkning vil jeg forsøge paa at gaae noget nærmere ind paa den ærede sidste Talers Foredrag, idet jeg har en ganske anden Anskuelse om Sagen end det ærede Medlem, og jeg finder mig da foranlediget til først at søge at imødegaae den Udtalelse, hvilken han — som han selv sagde — støttede paa den fuldeste Overbeviisning hos sig selv; men jeg kan ikke nægte: Hvad det ærede Medlem har fremført idag, har han efter min Overbeviisning støttet paa saa svage Grunde, at de navnlig fra det ærede Medlems Side forekomme mig aldeles usforstaaelige og usforklarlige. Hoveddelen af det ærede Medlems Foredrag gik ud paa at værges imod og sørge for, at ikke de høieste Interesser protesterede imod at koncentrere denne Sag, der ikke vedkommer Kjøben-